



## 70-ТА РІЧНИЦЯ ПЕРЕМОГИ НАД НАЦИЗМОМ

Випуск № 5  
12.05.2015.р.

Вшановуємо загиблих і живих,  
Тих, хто загинув, захищаючи Вітчизну,  
Імена навіки запам'ятаємо їх,  
Життя вони своє за нас віддали

### У ВИПУСКУ:

- 70-та річниця Перемоги над нацизмом 1
- Вклонімося великим тим рокам! 2
- Війна очима мого діда 2
- Авторські вірші учнів 3
- Пам'ятаємо! Перемагаємо! 4



Творча група нашої школи створила композицію для участі у районному конкурсі "Стрічка миру".

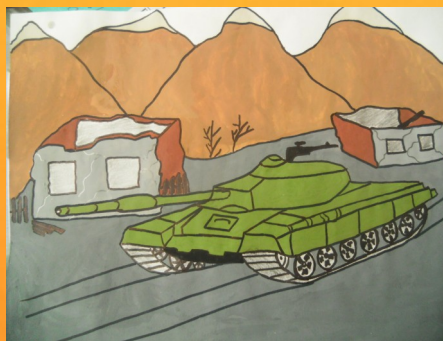
Стрічка миру — це своєрідний пазл, зшитий із клаптиків тканини, на яких вишивка, малюнки, написи.

Злітає голуб миром полонений,  
Нема для нього жодних перешкод.  
У небі він, як чародій на-  
тхненний,  
Єдна народи у один народ.  
Літає він омріяним прекрасним,  
Піднявши вість з мирними словами.  
Як символ миру з покликом незгасним,  
До людей із щирими серця-  
ми.

### Заходи, присвячені 70-річчю святкування Перемоги над нацизмом у Європі, 70-річчю закінчення Другої світової війни



Конкурс малюнку



Конкурс плакатів



Конкурс стіннівок



Фотовиставка  
"СЛІДИ БЕЗЖАЛЬНОЇ  
ВІЙНИ"





## ВКЛОНИМОСЯ ВЕЛИКИМ ТИМ РОКАМ

Випуск № 5  
12.05.2015.р.

День Перемоги був, є і буде одним з самих символічних свят. Ми щороку радо зустрічаємо тих, хто самовіддано, без вагань, без жалю до своїх молодих літ боровся з фашистською навалюю.

Наше сьогодніня – це відлуння мужності і героїзму тих, хто ніколи вже не повернеться додому, тих, кого ми шануємо понад усе – наших ветеранів



Шел солдат

*Шел на войну молодой солдат,  
Такой же, как сотни других ребят,  
Позвала Родина-мать на войну  
И он пошел защищать страну.*

*Держа в руках боевой автомат,  
Шел на фашистов в бою солдат,  
Ни шагу назад, нельзя отступать –  
Он бил врага за Родину-мать.*

*Так же, как сотни других ребят,  
Письма в окопе писал солдат,  
Письма, что часто были в крови –  
Треугольники верной сыновьей любви.*

*А после – танки, залпы, огонь...  
Землю родную, фашист, не тронь!  
Часто рядом ходила Смерть,  
Но помнил солдат «На колени – не  
сметь!»*

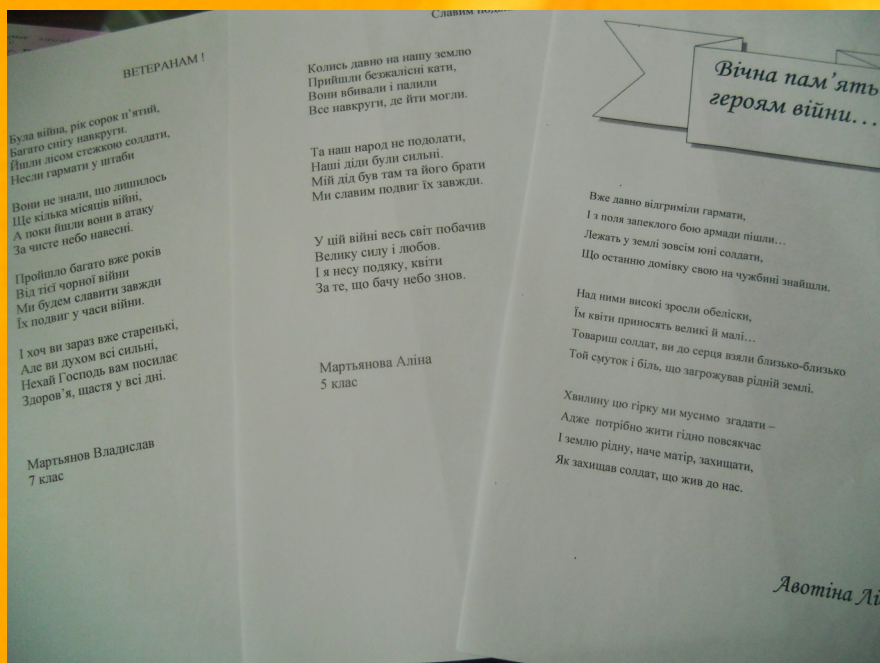
*...Лишь мирное небо теперь впереди –  
Медали блестят у него на груди,  
Да нюют следы боевых ран –  
Солдата теперь зовут «ветеран»...*

*А сколько солдат, друзей боевых,  
Не смогли поздравить с Победой род-  
ных,  
Не смогли прожить свою жизнь спол-  
на...  
На граните истории их имена.*

Автор: Півненко Т.О.  
педагог організатор



## Авторські вірші учнів







## ВКЛОНІМОСЯ ВЕЛИКИМ ТИМ РОКАМ

Випуск № 5  
12.05.2015 р.



08.05.2015 в рамках відзначення 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі та 70-ї річниці завершення Другої світової війни у школі відбулася урочиста лінійка «1939 – 1945. Пам'ятаємо! Перемагаємо!» за участю учнів школи.

Спливають роки, але ніколи не перестануть вражати події Другої світової війни. Пам'ять... Вона нетлінна і вічна. Вона дивиться на нас із старих фронтових фотографій, з тих речей, які зберігають колишні фронтовики, і не дає піти у небуття жодній героїчній сторінці історії. А молоді покоління, про їхні бойові подвиги, їхнє воєнне життя може сьогодні дізнатися тільки з їхніх розповідей, кінофільмів, творів художньої літератури. Та всі вони хочуть одного – жити без війни. Друга світова війна не вивітриться з пам'яті людей. Вона вкарбована в ество українського народу, щемить у душі, як рана, що не гоїться. Не піде в забуття його великий подвиг, його вагома частка в Перемозі над нацизмом у Європі. Ми не маємо права забути тих, хто загинув і гине заради того, щоб ми сьогодні жили. Хвилиною мовчання, пекучою й терпкою, як сльоза, учасники урочистого заходу шанували пам'ять про тих, хто загинув у Другій світовій війні, а також і тих, славних захисників Вітчизни

Перемога ціни не має,  
Різні долі, вона – одна...  
Пам'ятаємо... Перемагаємо!  
Ми хочемо без воїн жити.  
Хай буде мир на всій землі!  
Мир – це квіти у сонячних  
росах.  
Мир – це радість малих і дорослих.  
Мир – це усмішка в очах матері.  
Мир – це лани золотаво-русі.  
Мир – це потоки весняні сині.  
Мир – це дружній танок при

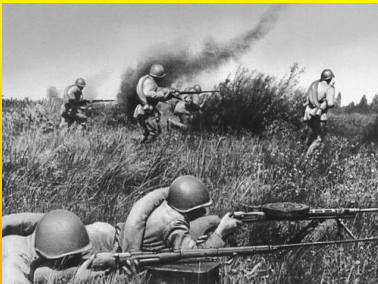






## ВКЛОНІМОСЯ ВЕЛИКИМ ТИМ РОКАМ

### ВІЙНА ОЧИМА МОГО ДІДА.



В моїй родині свято шанують пам'ять про Другу світову війну. І я часто з великим трепетом і повагою переглядаю фото, листи і нагороди моїх славетних дідів і прадідів, які віддали найсвітліші роки своєї юності боротьбі з окупантами.

У житті мого діда, Макарова Григорія Олександровича, війна увірвалась, коли він лише закінчив школу. Його мобілізували, він склав присягу, навчився стріляти і його відправили на передову. Почались справжні випробування. Зі своїм підрозділом мій дід неодноразово потрапляв в оточення, брав участь у сміливих контратаках, важких оборонних боях. Він пройшов бої під Києвом, Харковом, на Дону. В усіх битвах він зарекомендував себе як хоробрий і мужній воїн, який з упевненістю і готовністю йшов у бій.

Влітку 1943-го моєму діду довелось знову опинитись у Харкові. Під час визволення міста в серпні його підрозділ вів бої з слітними частинами німецької армії – дивізією СС «Лейбштандерт». Про ці бої він згадував у листі так:

«... Ніколи не забуду, як ми з німцями зійшлися в рукопашному бої, билися, як могли... Я заплутався у шинель, а німець цим скористався, націлівся вже ножом. Я намагався його відкинути, але не міг. І тут вчасно мій бойовий товариш його відштовхнув, той німець впав, і я, як звір, накинувся на нього, перегриз йому горло і побіг далі... Бо на війні – або ти, або – тебе...» Після Харкова було ще немало жорстоких боїв. Під Корсунь – Шевченківським, коли оточені німецькі війська намагались вирватися з «котлу», мій дід був важко поранений і довгий час пролежав у госпіталі. На початку 1945-го він знову став у стрій. Але на той час майже всі його бойові товариші, які зовсім нещодавно підставляли своє плече, йшли разом і в огонь, і у воду, загинули... У квітні – травні 1945-го року доля закинула мого діда у Чехію. Під час боїв за Прагу командир доручив йому відповідальне та небезпечне завдання. Йшли вуличні бої, і дорогу військовим на одній з вулиць перекрив окопаний німецький танк «Королівський тигр». З кількома товаришами сержант Макаров прокрався крізь руїни, долаючи супротив ворога, зайняв позиції у будинку справа від танка. Сталевого монстра закидали гранатами: він зник у полум'ї та димові...

Це був останній бій мого діда. Незабаром ворог капітулював, а молодий герой повернувся додому. Після війни мій дід зміг влаштувати своє життя: знайшов роботу, сім'ю. Та дожити до наших днів йому не було суджено. Але я вірю, що він буде жити, допоки його будуть пам'ятати вдячні нащадки, які усвідомлюють масштаби подвигу всіх тих солдат в сірих шинелях, які ціною свого життя, здоров'я і молодості подарували нам життя і спинили зло...

**Макаров Кирило, 11-А клас**





## ВКЛОНІМОСЯ ВЕЛИКИМ ТИМ РОКАМ



Смак незабутньої перемоги  
Лунає досі у серцях.  
Блиск переможної дороги  
Дарує радість у роках



Героїв мало вже лишилось  
Покрила скроні сивина,  
А щастя у серцях з'явилося,  
Лише в душі гримить війна



Вони пройшли, вони здолали  
Той шлях, жорстоких ворогів,  
Неприятнь долі подолали,  
Знайшли себе;

Роки минають:  
небагато, на жаль, лишило-  
ся солдатів,  
Що вибороли Перемогу  
У другій світовій війні.  
На грудях ордени, медалі  
В строю їх чутно тихий  
дзвін,  
Нам ветерани спасли долі  
За це їм наш низький уклін

Серед снігів,  
серед пустельних бурь змагались  
з дощем і зливою злились,  
Роки пройшли, вони лишились  
Вкраїну захищати клялись



Під свистом куль ішли до цілі  
І вибух бомб, снарядів дзвін  
Їм додавали сил у полі –  
І далі йшов з вогнем загін



Запевнимо, що пам'ятати  
Їх подвиг будемо довічно,  
І мир у світі зберігати  
На честь загиблих героїчно!  
Ми покладемо червоні квіти  
Біля підніжжя обеліску.  
І зробим так, щоб наші діти  
Завжди вклонялися йому